

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e508/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

- 1) Udvidning af Riget i Henhold til Straffelovens § 16;
- 2) Konfiskation efter Straffelovens § 34 eller især, hvor Konfiskation er hjemlet som Folge af en Forbrydelse, uden at have Karakter af Straf;
- 3) Sikkerhedsforanstaltninger i Henhold til Straffelovens § 38, andet Stykke;
- 4) Mortifikation af Officernærmedler efter Straffelovens § 218;
- 5) Arverets Forbrydelse;
- 6) Forbrydelse af Embede, hvor denne ikke er foreskrevet som Straf, samt Forbrydelse af Rang, Titel, Orden eller Hæderstegn;
- 7) at erklære et Ægtekab for ugyldigt, som er indgaaet trods et Slægtskabs- eller Svogerskabsforhold, der er ubefinget Ægtekabsbinding, eller trods et endnu bestaaende Ægtekab.

§ 4.

Borgerlige Retsskrav paa den Sigtede, som følge af strafbare Handlinger, kunne af den Forurettede forfølges i Forbindelse med Straffesagen, forsaavidt denne ikke derved vil lide væsentligt Ophold.

§ 5.

Naar Afgjørelsen af en Handling's Strafbarhed beror paa, om et vist Retshold bestod paa den Tid, Handlingen blev foretagen, undersøges og bedømmes Spørgsmaalet herom under Straffesagen efter Reglerne for Strafferetsplejen. Den Afgjørelse, som maatte være truffen under en borgerlig Retsskræfte, foregriber ikke Afgjørelsen af Straffespørgsmaalet.

Kapitel II.

Om Retternes Virkefæde.

§ 6.

Forundersøgelse og andre afstedførte Retshandlinger i Sager, der høre under denne Lov, foretages af Underdommeren som Undersøgelssdommer. Dog kan det i Sager, hvis

Paafjendelse hører under Landstraten, eller som svarer for Højesteret, undtagelsesvis af Landdretten eller Højesterets Formand overdrages til et Medlem af Landdretten at handle som Underfogedsdommer.

§ 7.

Af Underretterne kunne iffun følgende Straffe idømmes, nemlig Bøder, Konfiskation, simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fængsel, Fængsel paa Vand og Brød, Tvangsarbejde, Ris, Rottinglag samt Fortabelse af en Rætingsret.

§ 8.

Ved Underretterne behandles og paafjendes i første Instans med den af § 7 følgende Begrænsning:

1) Sager angaaende Handlinger, som staa under en Straffebestemmelse, der enten alene eller alternativt med andre Straffarter hjemler Anvendelsen af Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af en Rætingsret;

2) Sager angaaende Handlinger, der staa under en Straffebestemmelse, som ikke hjemler Anvendelse af anden Strafart end Fængsel paa Vand og Brød;

3) Sager angaaende Handlinger, som staa under en Straffebestemmelse, der hjemler Anvendelse af Fængsel paa Vand og Brød alternativt med Strafarbejde, naar den Sigtede afgiver en fuldstændig og troværdig Tilståelse, og han eller, hvis han er personlig umyndig, hans Værge ikke begjærer Paadømmelse ved Landdretten.

Ved Underretten behandles og paafjendes fremdeles Sager angaaende Anvendelsen af Straffelovens § 299.

Embedsforbrydelser og de i Straffelovens Kap. 9—11 omhandlede Forbrydelser ere udelukkede fra Underrettens Kompetence.

§ 9.

Ved Anvendelsen af Reglerne i § 8 kommer, naar Sigtesen angaar Forbrydelse eller Meddelagtighed, den Straffebestem-

melse i Betragtning, som vilde være anvendelig, hvis Forbrydelsen var fuldbyrdet, eller den Sigtede var Gjerningsmand; fremdeles bliver Lovens almindelige Straffebestemmelse at tage i Betragtning uden Hensyn til, at saadanne i Loven bestemt betegnede Omstændigheder maatte være forhaanden, som hjemle Redfættelse af Strafferammen.

§ 10.

Alle under denne Lov hørende Sager, som ikke ved ovenstaaende Regler ere henlagte til Underretterne, behandles og paakendes af Landsretterne. Hinder Forening af Straffesager Sted, for Behandlingen og Paakjendelsen ved Landsretten, naar nogen af de forenede Sager ligger udenfor Underrettens Kompetence, og fremdeles, naar den samlede Straf for en Sigtet vilde overskride den ved § 7 dragne Grænse.

§ 11.

Ved Paakjendelse af de til Landsretten henlagte Sager skulle Rævminger medvirke, naar Sagen angaar en Forbrydelse, for hvilken Straffebestemmelsen hjemler Livsstraf eller livsvarigt Strafarbejde, eller nogen af de i Straffelovens Kap. 9—11 omhandlede Forbrydelser.

Fremdeles skulle Rævminger i Reglen medvirke i andre til Landsretten henlagte Sager, naar Strafarbejde findes at være forfuldt, medmindre den Sigtede eller, hvis han er personlig umyndig, hans Børge vælger Paakjendelse uden Rævminger. Er den, der sigtes for en af de i Straffelovens Kap. 23—27 omhandlede Forbrydelser, forhen for en saadan Forbrydelse dømt til Strafarbejde, finder den her omtalte Medvirkning kun Sted, saafremt Sigtelsen angaar en Forbrydelse, for hvilken Strafarbejde er den laveste Straf, naar den første Gang begaæet, eller det er forløbet 10 Aar efter Udsættelsen af den tidligere Straf, jørend den Handling, som Sigtelsen angaar, blev begaæet.

I de under Landsretten hørende Sager, i hvilke de ovenfor foreskrevne Betingelser for Rævmingers Medvirkning mangle, kan Landsretten tage et af Anklageren eller den Sig-

tede fremtad Andragende om Sagens Henvisning til Rævninger til Folge.

§ 12.

Finder Forening af flere Straffesager Sted, deltage Rævningerne i Paaahjendelsen, naar deres Medvirksomhed udtræves til nogen af de forenede Sager, og fremdeles, naar det paa Grund af den samlede Straf for en Sigtet maatte blive Tilfældet, at Betingelserne i § 11 ere tilstede. Dog hør Forening af Sager mod flere Sigtede, som adskilte vilde kræve Paaahjendelse dels med dels uden Rævninger, kun finde Sted, naar sørgene Grunde findes at gjøre Adskillelsen uhensigtsmæssig.

§ 13.

Retten prøver i Embeds Medfør, om en foreliggende Sag efter foranstaaende Regler hører under dens Birketsreds, og om Rævninger skulle medvirke ved Paaahjendelsen. Dog bliver herved at iagttage:

1) Forsaaavidt Afgjørelsen beror paa Størrelsen af den i det givne Tilfælde forskyldte Straf eller paa Befrafenheten af den Sigtedes Forklaringer, har Retten foreløbig at følge Anklagerens Skøn (sfr. dog § 197) og kan først efter endt Hovedforhandling afsjise Sagen af saadan Grund. Paaanke af Dommen, fordi Rettens Skøn over de nævnte Omstændigheder har været urigtigt, er udeluffet.

2) Afvisning under Hovedforhandlingen kan ikke finde Sted, fordi den ved Landsretten behandlede Sag findes at høre til Underrettens Birketsreds; ej heller, naar den til Rævninger henvisne Sag findes at kunne være paaahjendt uden Rævninger, medmindre Henvisningen til Rævninger er i Strid med den Sigtedes i Medhold af Loven trufne Valg, og Indsigelse gjøres, forend Lodtrækning til Udtagelse af Rævninger er begyndt.

3) Er ved upaaankelig Afgjørelse Paaahjendelse af en Sag ved Landsretten affaaren, fordi Sagen er antagen at høre til Underrettens Birketsreds, er Underretten bunden herved. Er ved Afgjørelse ifølge Paaanke en Sags Paaahjendelse ved Underretten affaaren, fordi den er antagen at høre til Landsrettens Birketsreds, er Landsretten bunden herved.

§ 14.

Under Højesterets Birketreds høre alle Afgjørelser i Anledning af Paaanke af (Besværing over) Landdrettens Domme, Kjendelser og Beslutninger, derunder indbefattet Handlinger af det Medlem af Landdretten, hvem det maatte være overdraget at handle som Undersøgelssdommer.

Til Landdrettens Birketreds høre Afgjørelser i Anledning af Paaanke af (Besværing over) Underrettens Domme, Kjendelser og Beslutninger.

Kapitel III.

Om de Tilfælde, hvor Rettens Personer som inhabile skulle eller kunne udelukkes fra eller fritages for at handle i Sagen.

§ 15.

Ingen Dommer eller Rævning maa handle i en Straffesag, naar han

- 1) selv er Part i Sagen eller er forurettet ved Forbrydelsen eller af Sagens Udfald kan have Skade eller Fordel, eller naar det isvigtigt under Sagen bliver nødvendigt at bedømme hans egen tidligere Færd;
- 2) er beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne eller den Forurettede i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien saa nær som Søskende, eller er nogen af disse Personers Hægtefælle, Børge, Kurator, Adoptiv- eller Plejefader, Adoptiv- eller Plejesøn;
- 3) er beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende Linie eller beslægtet i Sidelinien saa nær som Søskende med den i Sagen optrædende offentlige Anklager eller Politimestermand, en privat Anklagers eller den Forurettedes Rettergangsfuldmægtig eller den Sigtes Forsvarer;
- 4) eller har aflagt Bidnebyrd eller været Soms- eller Skjomsmand i Sagen eller handlet i den som offentlig Anklager, Politimestermand, Rettergangsfuldmægtig